

Anonymizované znenie

Preklad

C-27/20 – 1

Vec C-27/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

21. január 2020

Vnútroštátny súd:

Tribunal de grande instance de Rennes

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

7. jún 2019

Žalobca:

PF

QG

Žalovaný:

Caisse d'allocations familiales d'Ille-et-Vilaine (CAF)

**TRIBUNAL DE GRANDE INSTANCE DE RENNES (Prvostupňový súd
Rennes, Francúzsko)**

PÔLE SOCIAL (SOCIÁLNE ZABEZPEČENIE)

[*omissis*]

ROZSUDOK

ŽALOBCA:

[*omissis*] **PF**
RENNES

[*omissis*] **QG**
[*omissis*] RENNES
[OMISSIS]

[*omissis*] **ŽALOVANÝ:**

[*omissis*] **CAF D'ILLE-ET-VILAINE POLE
JURIDIQUE**
[OMISSIS] RENNES [OMISSIS]
[OMISSIS] [Or. 2]

OPIS PREDMETU SPORU

Z predložených dokumentov vyplýva, že manželia PF a QG, francúzski štátni príslušníci, priznali v roku 2011 zdaniteľný príjem vo výške 59 734 eur a v roku 2012 vo výške 63 680 eur, pričom mali nárok na vyplácanie rodinných prídavkov v plnej výške, v mesačnej sume 458,02 eur pre svoje 4 maloleté deti.

Vyplácanie tejto dávky sa prerušilo po vyslaní QG, sudcu prvého služobného stupňa, na miesto referendára Súdneho dvora Európskej únie do Luxemburgu, [OMISSIS] na obdobie 3 rokov, s čím bolo spojené zvýšenie čistých ročných príjmov po zdanení, konkrétne na sumu 123 609 eur v roku 2015 a 132 499 eur v roku 2016.

Po návrate manžela do Francúzska a jeho opätovnom zamestnaní na pôvodnom pracovnom mieste, od septembra 2017, s čím bolo spojené podstatné zníženie odmeny za prácu, požiadali žalobcovia 1. decembra 2017 CAF o rodinné prídavky so zohľadnením ich vtedajších príjmov a s vylúčením uplatnenia ustanovení článku R 532-3 code de la sécurité sociale (zákoník sociálneho zabezpečenia), ktorý definuje ako kalendárny rok rozhodujúci na účely výpočtu dávky predposledný rok pred rokom vyplácania dávky (teda rok 2015).

Listom z 24. januára 2008 im CAF Ille-et-Vilaine odpovedala, že suma mesačnej dávky, ktorú majú poberať je 115,65 eur.

Doporučeným listom s doručenkou z 20. februára 2018 podali PF a QG na súd pre veci sociálneho zabezpečenia v Rennes návrh s cieľom, na jednej strane, dosiahnuť zrušenie rozhodnutia CAF 35, ktorým stanovila mesačnú výšku rodinných prídavkov na 115,65 eur a výšku rodinných prídavkov od mesiaca september 2017 na 462,62 eur, a na druhej strane, dosiahnuť stanovenie mesačnej výšky rodinných prídavkov na 462,62 eur a to na základe aktualizovaných príjmov vo výške 63 680 eur a počtu 4 detí (**žaloba 18/200**).

Doporučeným listom s doručenkou z 13. mája 2018 sa tiež žalobcovia obrátili na súd pre veci sociálneho zabezpečenia Rennes v nadväznosti na zamietavé rozhodnutie komisie pre mimosúdne riešenie sporov z 20. apríla 2018 (**žaloba 21800480**).

V tejto súvislosti tvrdia:

- že poisťovňa nedodrжала články 20 a 45 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článok 4 nariadenia 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia a článok 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie,

- že v prípade pochybností o uplatnení práva Únie je potrebné položiť Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku. [omissis]

[omissis] [návrh formulácie prejudiciálnej otázky]

- zjavná nezákonnosť článku R 532-3 code de la sécurité sociale (zákoník sociálneho zabezpečenia), keďže porušuje zásadu rovnosti zaobchádzania.

Na základe svojich zhrňujúcich vyjadrení z 22. októbra 2018 prednesených na pojednávaní, na ktoré sa tu výslovne odkazuje, žalobcovia zotrvávajú na svojich pôvodných návrhoch.

Caisse d'allocations familiales de d'Ille-et-Vilaine (Poisťovňa pre rodinné prídavky Ille-et-Vilaine; CAF) súdu navrhuje, aby rozhodol, že žaloba je nedôvodná a potvrdil rozhodnutie komisie pre mimosúdne riešenie sporov, na jednej strane z dôvodu neexistencie porušenia práva Európskej únie a na druhej strane z dôvodu existencie ustanovení článku R 352-3 code de la sécurité sociale (zákoník sociálneho zabezpečenia), ktorý neporušuje zásadu rovnosti zaobchádzania.

ODÔVODNENIE ROZHODNUTIA

Z dôvodu ich vzájomnej súvislosti a v rámci riadneho výkonu spravodlivosti je potrebné nariadiť spojenie vecí 18.00200 a 18.00480.

Pokiaľ ide o výpočet nárokov na priznanie rodinných prídavkov, článok R 532-3 code de la sécurité sociale (zákoník sociálneho zabezpečenia) spresňuje:

Posudzovanými príjmami sú príjmy dosiahnuté počas rozhodného kalendárneho roka. Rozhodným kalendárnym rokom je predposledný rok pred obdobím vyplácania dávky.

Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článkov R. 532-4 až R. 532-8 a nasledujúce odseky tohto článku, posudzovanými príjmami sú všetky kategórie čistých príjmov použitých na účely stanovenia dane z príjmu v súlade so sadzovníkom príjmov zdaňovaných proporčiou sadzbou dane alebo podliehajúcich zrážkovej dani z príjmu, ako aj príjmy nadobudnuté zo zdrojov mimo Francúzska alebo vyplatené medzinárodnou organizáciou s výnimkou príjmov detí, ktoré boli predmetom spoločného zdanenia a po:

a) odpočte z titulu pohľadávok na výživné uvedených v bode 2 časti II článku 156 code général des impôts (všeobecný daňový zákoník) a zvýšených za podmienok stanovených v bode 7 článku 158 code général des impôts (všeobecný daňový zákoník);

b) znížení uvedenom v článku 157a code général des impôts (všeobecný daňový zákoník) v prospech starších osôb alebo osôb so zdravotným postihnutím.

Zohľadňujú sa tiež:

1. diéty uvedené v bode 2 článku L 431-1 po uplatnení odpočtu, ktorý zodpovedá odpočtu uvedenému v druhom pododseku bodu 3 článku 83 code général des impôts (všeobecný daňový zákoník);

2. odmeny uvedené v článku 81c code général des impôts (všeobecný daňový zákoník);

Z príjmov sú vylúčené nedoplatky na doživotné anuity zriadené v prospech osoby so zdravotným postihnutím alebo osôb uvedených v článku 199f (2 bod) code général des impôts (všeobecný daňový zákoník).

V posudzovanom roku sa nezohľadňujú odpočty vykonané na základe článku 156-1 code général des impôts (všeobecný daňový zákoník) na základe prevodu strát zistených v priebehu predchádzajúceho roku.

Pokiaľ príjmy poberateľa dávky alebo jeho manželského partnera alebo druha za rozhodný rok nepochádzajú zo zárobkovej činnosti a pokiaľ nie sú tieto príjmy známe v momente podania žiadosti o priznanie dávok alebo opätovného preskúmania nároku na dávky, vezmú sa do úvahy posledné zdroje, ktoré sú známe a určené za podmienok uvedených v predošlých pododsekoch. Tieto príjmy sa valorizujú s použitím indexu vývoja priemerných spotrebiteľských cien domácností za rozhodný rok, ktorý je uvedený v ekonomickej a finančnej správe, ktorá je prílohou návrhu loi de finances (zákon o štátnom rozpočte).

V prípade spolužitia sa vezmú do úvahy celkové príjmy získané každým z partnerov počas rozhodného obdobia; tieto príjmy sú určované za podmienok stanovených v predchádzajúcich pododsekoch.

Článok 49 code de procédure civile (občiansky súdny poriadok) stanovuje:

Každý súd s právomocou na konanie o návrhu, ktorý mu bol podaný prejedná, aj keď si to vyžaduje výklad zmluvy, všetky prostriedky obrany s výnimkou tých, ktoré nastoľujú otázku, ktorá patrí do výlučnej právomoci iného súdu.

Ak riešenie sporu závisí od otázky, ktorá vyvoláva závažné ťažkosti a patrí do právomoci správneho súdu, súd, na ktorý bol pôvodne podaný návrh, otázku postúpi príslušnému správne súdu, ktorý má právomoc na základe oddielu 1 hlavy III code de justice administrative (správny súdny poriadok). Súd preruší konanie až do rozhodnutia o prejudiciálnej otázke.

Podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie

Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať predbežný nález o otázkach [rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach – neoficiálny preklad], ktoré sa týkajú:

a) výkladu zmlúv,

b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom a tento súdny orgán usúdi, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na Súdny dvor Európskej únie, aby o nej rozhodol.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je tento súdny orgán povinný obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie.

Ak sa takáto otázka položí v prebiehajúcim konaní pred súdnym orgánom členského štátu v súvislosti s osobou, ktorá je vo väzbe, Súdny dvor Európskej únie koná bezodkladne.

Podľa článku 45 Zmluvy (odsek 2) voľný pohyb pracovníkov zahŕňa zrušenie akejkoľvek diskriminácie pracovníkov členských štátov na základe štátnej príslušnosti, pokiaľ ide o zamestnanie, odmenu za prácu a ostatné pracovné podmienky.

Na základe tejto zásady sú obmedzeniami voľného pohybu akékoľvek vnútroštátne opatrenia, ktoré zakazujú, bránia alebo robia menej prítiahlivým výkon základných práv, pričom však majú členské štáty právo prijať vnútroštátne opatrenia vtedy, keď zodpovedajú naliehavým dôvodom všeobecného záujmu, keď sú vhodné na zabezpečenie dosiahnutia sledovaného cieľa a ak nejdú nad rámec toho, čo je nevyhnutné na jeho dosiahnutie, pričom vnútroštátna právna

úprava je spôsobilá zaručiť dosiahnutie sledovaného cieľa len ak skutočne, koherentne a systematicky zodpovedá záujmu na dosiahnutí sledovaného cieľa.

Treba tiež pripomenúť, že zásada zákazu diskriminácie vyplývajúca z uplatňovania článku 45 a 49 Zmluvy zakazuje nielen priamu alebo zjavnú diskrimináciu, ale tiež všetky formy diskriminácie, ktoré použitím iných rozlišovacích kritérií vedú v skutočnosti k tomu istému výsledku.

V prejednávanej veci vzniká otázka, či napadnuté ustanovenie môže byť odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu alebo či má diskriminačnú povahu.

Vzhľadom na existujúce nejasnosti vyplývajúce z toho, že keďže so štátnym príslušníkom členského štátu Únie sa musí vo všetkých členských štátoch zaobchádzať z právneho hľadiska rovnako ako so štátnymi príslušníkmi týchto členských štátov, ktorí sa nachádzajú v rovnakej situácii, by bolo nezlučiteľné s právom na voľný pohyb, ak by sa v členskom štáte, ktorého je štátnym príslušníkom mohlo na tohto štátneho príslušníka uplatňovať menej priaznivé zaobchádzanie, ako je zaobchádzanie, ktoré by sa na neho uplatňovalo, ak by nevyužil možnosti ponúkané Zmluvou v oblasti pohybu, je potrebné položiť Súdnu dvoru Európskej únie [prejudiciálnu otázku]:

[*omissis*]

Z TÝCHTO DÔVODOV

Súd [*omissis*],

[*omissis*]

– Kládne Súdnemu dvoru Európskej únie túto otázku:

„Má sa právo Únie, najmä články 20 a 45 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako aj článok 4 nariadenia č. 883/2004 a článok 7 nariadenia č. 492/2011, vykladať v tom zmysle, že bránia takému vnútroštátnemu ustanoveniu, akým je článok R 532-3 code de la sécurité sociale (zákoník sociálneho zabezpečenia), ktorý definuje rozhodný kalendárny rok pre výpočet rodinných prídavkov ako predposledný rok predchádzajúci obdobiu vyplácania dávok a ktorého uplatňovanie vedie, v situácii, v ktorej príjemca dávky zaznamená, po podstatnom zvýšení jeho príjmov v inom členskom štáte, ich pokles [vyplývajúci] z jeho návratu do svojho členského štátu pôvodu, k tomu, že tento príjemca dávok, na rozdiel od štátnym príslušníkov, ktorí nevyužili svoje právo na voľný pohyb, je sčasti ukrátený o nárok na rodinné prídavky?“

– Prerušuje konanie o žalobe podanej QG a PF,

[*omissis*]. [procesné ustanovenia]